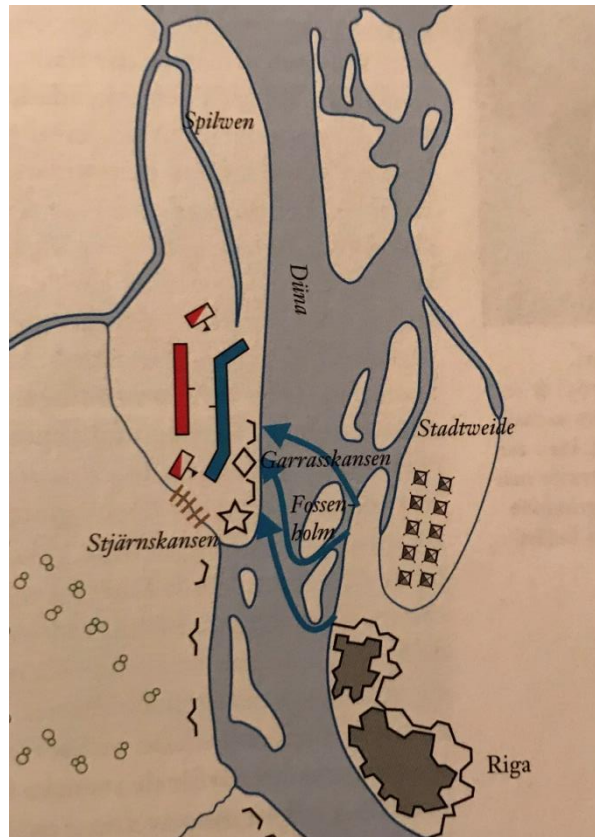

Värmlands regementes Officerskår

RESEBERÄTTELSE 2018

DÜNA 1701

DAGBOK

AVRESEDAGEN den 26 juni

Som vanligt lyste "Karlstadssolen" från en klarblå himmel när delar av Officerskårens medlemmar återigen samlades vid Centralstationen för ytterligare en resa i Värmlands Regemente och Karl XII:s fotspår. Denna gång var det slaget vid Düna 1701 som var ledstjärnan för resan.

På väg mot nya djärva mål!

Efter att bussen från Gruppresor och chauffören Mats Gustafsson lastat in våra väskor gick färden vidare till Karlstad Hemvärnsgård där väntade ytterligare kamrater på att få åka med. Sedan blev det stopp för påstigning i Kristinehamn och därefter lunch i Arboga.

Vår busschaufför Mats Gustavsson

C-G Alm hoppade på i Eskilstuna innan vi anlände Stockholm och Värtahamnen, som vanligt i tid enligt vår planering.

I Värtahamnen anslöt "Stockholmsmaffian", Björn Hjortsberg, Göran Bryntesson, Kenneth Johnson och Gunnar Björk, som de sista resenärerna. Totalt var vi 37 Värmlandsinfanterister som begav oss ut på böljorna de blå.

Reseledaren på väg till båten.

Jan Hage i stilren hatt, Marcus ser förbryllad ut

Efter sedvanlig procedur med uthämtning av hyttnycklar gick vi ombord. En underbart varm och solig eftermiddag gjorde att flera av oss bestämde att akterdäck och kall öl fick gälla före VM i fotboll mellan Sverige och Mexico.

Björn och Kenneth med en varsin öl på akterdäck.

Det var fler som började med en öl på akterdäck

Vissa gick direkt till olika barer där fotbollen visades. Efter att Sverige gjort 2-0 på Mexico kunde man se att de flesta sökte sig ner till barerna för att se avslutningen på matchen. En överlägsen seger för Sverige gjorde att det var många rusiga supportrar som gick till sina hytter för att byta om till kvällens gemensamma middag.

Med fönsterbord i akterna på båten intog vi den sedvanliga buffén som serverades och efter en god middag valde de flesta att dra sig tillbaka till hytterna för en natts god sömn.

RIGA torsdagen den 27 juni

Det blev en lugn båtfärd över Östersjön och vi vaknar upp till en fantastisk sommardag och det känns redan på morgonen att detta kommer att bli en varm dag. Temperaturen kom att ligga på 28-29 grader under dagen.

Efter en god frukost och någon timma på akterdäck i solen glider vi sakta in mot hamnen i staden Riga på floden Daugava som på Karl XII:s tid hade namnet Düna.

En god frukost är inte fel.

Efter utcheckning från båten mötte vi vår guide Inga som skulle guida oss genom Rigas gamla stad i ungefär 3 timmar. Mikael Sjökvist hade fixat denna guide som visade sig prata mycket bra svenska och var väldigt påläst. Det blev en vandring i Rigas äldsta kvarter i en stekande sol, så därför var gott med ett avbrott för lunch och minst 1 kall öl.

Här är vår guide i Riga, Inga som i 28 graders hetta guidade oss runt i den gamla delen av Riga, de flesta av oss längtade nog mest efter en kall öl.

Själva slaget vid Düna finns inte utmärkt på något ställe och floden Düna som nu heter Daugava har ändrat sitt flöde vilket gör det svårare att hitta platsen för

anfallet över floden. Björn berättade dock lite om själva slaget och var man tror att striderna utkämpades.

Inga tog oss igenom olika parker och via gamla byggnader till slutmålet som var vårt hotell Tallink hotell. Här blev det avtackning av Inga som fick ett standar som tack för mycket bra guidning.

Nä nu örker vi inte längre vi måste ha öl

Det blev en snabb incheckning på hotellet för att åter samlas i receptionen för att i samlad trupp gå till hotell Mercur 200 m längre bort och få en timmes information av Sveriges militärattaché i Lettland Claes-Göran Jonsson. En mycket intressant genomgång där Claes-Göran berättade om Lettlands ekonomi och hur letterna lever idag samt också om det militära läget i landet. Claes-Göran fick ett standar som tack för att han tog sig tid att ha denna genomgång.

Claes-Göran Jonsson informerar om Lettland.....

.....och här sitter intresserade åhörare

Efter genomgången var det snabbt ut i vimlet i gamla stan för mat och dryck.

Unrer va di har å äte här?

Det kanske är bättre om vi sitter ner?

Nja, de ble ingen mat, men öl hade de.

VILNIUS fredagen den 29 juni

Denna dag skulle mestadels tillbringas i bussen. Vi hade en resa på cirka 35 mil framför oss till slutmålet för dagen som var Vilnius. Efter frukost och uthämtning och packning av vårt "lurpack" begav vi oss mot Vilnius. Efter cirka 10 mil kommer vi fram till en plats som kallas Korskullen. Innan vi gick ur bussen berättade Jan R Olsson om platsen och hur den har uppstått.

Janne berättar om Korskullens uppkomst.

Det började med att man satte upp kors för de soldater som stupat under två olika fältslag dels på 1400-talet och dels på 1800-talet men också efter både första och andra världskriget. Efter ockupationen av Sovjetunionen blev det förbjudet att sätta upp kors på platsen och under 1960-talet försökte Röda Armen ett antal gånger att få bort korsen. Man körde bort allt med stora bulldozers men redan nästa dag fanns det återigen kors på kullen. Detta innebar att det blev en maktkamp mellan folket i Litauen och Sovjetunionen. I och med Sovjetunionens fall i början på 1990-talet blev Korskullen kvar.

Mängder av kors i olika storlekar och former.

Grabbarna från Kil, Dennis Östberg, Albert Langenbach och Henrik Larsson beundrar kullens alla olika kors.

Det sägs att det finns mellan 3-400 000 kors på kullen men de flesta av oss tror att det är närmare miljonen efter det att vi besök platsen. Det finns kors som är jättesmå mot kors som är 5-6 m stora.

Efter besöket på Korskullen skulle vi hitta en bra plats att avnjuta "lurpacken" som vi hade med oss. Mats vår chaufför hade bästa uppsikten och fann till slut en parkering där vi både fick sittplatser och bussen fick plats. Lurpack med sallad (inget för Torbjörn Petterson), kyckling och en äppelkaka till efterrätt var det som bjöds.

Lurpack är en beprövad utspisning för alla som deltog i resan.

Nu påbörjades den sista delen av dagens resa som var cirka 15 mil fram till slutmålet Novotel hotell i Vilnius.

De här är inte lätt när de ställer frågor på utrikiska.

Gud vecka ti dä tar inna en får nöckeln.

Vi bor fint på våra resor, inget tält och ingen halm utan sidenlakan gäller nu.

Återigen en snabb incheckning på hotell för att sedan i samlad trupp bege oss till det KGB museum som finns i Vilnius.

Ett intressant museum som visade hur KGB agerade under ockupationen mot främst oliktankande litauer. Detta fängelse eller förhørsplats, som var i källaren,

visade på många grymheter och avrättningar förekom ända fram till början av 1960-talet.

Här var grinden till frihet, C-G har tur och får gå ut i det fria.

Här är vi i källarvalven där KGB huserade.

Efter detta blev det ut i gamla stan i Vilnius för mat och något starkt att fresta stupen med. För vissa var det mingel på hotellet, då Gunnar Björk hade bjudit in ett antal vänner som han har i Vilnius till ett litet samkväm.

Gunnar bjöd på champagne, vin, öl och snittar och alla som var där var nöjda med kvällen.

Eftersom vi nästa dag skulle upp i ottan gick de flesta tidigt till sängs.

BUSSDAGEN lördagen den 30 juni.

En lång bussresa väntade oss denna dag med över 40 mil i bussen. Nu uppstod det första problemet som vi inte hade tänkt på i vår planering. Vi hade i programmet angett att frukost serveras från 06.00 och bussen avgår kl. 07.00. Problemet var att det var lördag och frukosten serverades från 07.00 och framåt. Vi hade redan tappat en timma innan vi ens kommit iväg på denna långa resa. Uppmaningen till alla deltagare var att packa och göra klart och sedan "hänga på låset" till frukosten redan kl.07.00. Vi hade försökt att tidigarelägga frukosten men det gick inte, men när vi kom ner till frukostmatsalen hade flera redan kommit in och då var klockan inte 07.00 ännu.

Strax efter 07.30 rullade bussen ut från Vilnius och vi kunde andas ut. En halvtimme kunde vi säkert köra in under resan. Det som var problemet var att vi hade två tider att passa, nämligen lunchen kl.12.00 och sedan guiden kl. 13.00. Resan flöt på bra och Mats gjorde vad han kunde för att köra in tiden. Vid 10-tiden var det paus för att lätta på trycket men också för att fika. Mats hade med både kaffe och kakor så det blev en fikastund på en rastplats.

Jäkla bra buss det här, har kaffe i motorrummet.

I samband med fikapausen kommer någon på att Polen har samma tid som Sverige vilket innebar att vi helst plötsligt hade drygt en halvtimme tillgodo. *En intressant fråga kom upp under bussresan, nämligen hur många som använde badkaret utan duschdraperi när det fanns en dusch innanför glasdörrarna. Det var tydligen ett antal som inte hade upptäckt denna.*

Efter bra orientering av Björn med flera rullar vi in på en mindre skogsväg fram till vår lunchrestaurang på hotell Ksiezycowy Dworek. Ett stort hus vackert beläget vid en sjö.

Hotell Ksiezycowy Dworek

Väl inne möttes vi att ett tomt hus och ingen personal i receptionen trots att Per-Erik Johansson upprepade gånger tryckte på klockan. Hade vi kommit fel? När Björn gick ner i källaren för att leta efter en toalett fann han både restaurangen och personalen. Många av oss hade nog läst fel på programmet för vi trodde att vi skulle få soppa och bröd, men här fick vi ordentligt med mat. Visserligen soppa till förrätt men sedan blev det en dubbel snitsel och äppelkaka till efterrätt.

Ett hungrigt gäng som har fått in soppa och öl.

Mätta och belåtna möttes vi av en pigg och hurtfrisk guide som skulle visa oss Wolfsschanze (Hitlers "varglya" egentligen Vargskansen) som var ett av Hitlers 7 högkvarter. En intressant rundvandring som leddes av en guide som verkligen hade talets gåva och som småsprang runt med oss bland mängder med bunkrar.

Här visar guiden en karta över "Varglyan".

De flesta bunkrarna sprängdes av tyskarna 1944. I detta högkvarter genomförde greve Claus Schenk von Stauffenberg attentatet mot Hitler den 20 juli 1944.

Ordentliga byggen i typisk tysk stil?

Janne var lite sugen på denna farkost

Efter avslutad rundvandring och lite inköp i souvenirbutiken var det dags för den sista delen av dagsetappen nu mot Mragowo och hotell Huszcza.

Tror ni det finns kaffe i denna maskin?

Vi passerade några av de Masuriska sjöarna som är kända från bland annat slaget vid Tannenberg under första världskriget. Hotellet var vackert beläget vid en större sjö. Vid incheckningen uppstod lite tumult då ett sällskap äldre tyska damer och herrar försökte ta våra rumsnycklar. Men efter ett rådigt ingripande från reseledningen så löste det sig utan tumult. Strax före middagen hade Henrik Larsson ett föredrag om båda slagen vid Tannenberg 1410 och 1914.

Henrik är en van talare, i förgrunden några tunnhåriga officerare.

Efter detta flyttade vi oss upp en våning till matsalen där vi bjöds på middag i form av buffé. Naturligtvis drack vi både öl och snaps och därtill naturligtvis sjöngs det naturligtvis ”En värmlandspöjk” med mera så bra att vi fick applåder av övriga gäster i matsalen.

Vackra herrar i väntan på maten.

Här är det en riktig värmlandspöjk som kan ta både ton och sup.

Stiliga herrar i väntan på gemensam middag.

Mragowo där vi bodde firade 200 års jubileum och det var verkligen festligt ute på byn med musik, försäljning av mat, marknadsstånd och mycket publik.

SISTA BUSSRESAN söndagen den 1 juli

Äntligen sovmorgon och inte frukost förrän kl. 07.00. Klockan 08.00 var som vanligt alla på plats och bussen lastad och vi kunde påbörja resan mot Gdansk som var dagens mål. Efter vägen skulle vi besöka den stora riddarborgen i Malbork som är Europas största bäst bevarade riddarborg.

Thomas Lövgren berättade om den historiska bakgrunden till Tyska Orden och borgens uppkomst och hans berättelse kommer här;

Tyska orden / Marienburg / Malborkborgen.

De västerländska korsfararnas erövring av Jerusalem under första korståget 1095-1099 var ett uttryck för den kraft som präglade Västeuropa i slutet av 1000-talet. Det byggdes på en kombination av religiös hängivenhet, militärteknisk skicklighet, en växande befolkning, ekonomisk utveckling och nyväckt självförtroende hos den världsliga och religiösa eliten. En strid ström av västerländska krigare hade gett sig ut på det stora äventyret, men när de väl kom fram till det heliga landet hade sjukdomar, deserteringar och strider

reducerat styrkan till en liten rännil av hungriga och utmattade män. Ändå lyckades dessa få överlevande besegra några av de nya och bräckliga turkiska staterna, som styrde övermissnöjda och arga araber.

En del av korsfararna som inte hade massakrerats, bråkat om handelsrättigheter eller tröttnat på korståget och återvänt hem, upprättade nu olika ordnar, exempelvis Johannitorden (1080) och Tempelherreorden (1119).

1189-1191 deltar tyskarna i det tredje korståget av totalt fem till det heliga landet. De anslöt sig till korsfarare från England (Rikard Lejonhjärta) och Frankrike som belägrade den befästa hamnstaden Akko cirka 3 mil norr om dagens Haifa.

De nyanlända tyskarna kom dock att lida svårt av värmen, sjukdomar och de själsliga plågorna. Det uppstod snart bråk mellan de olika västerländska kungarna och många av tyskarna återvände hem i stor besvikelse tillsammans med många av de andra bundsförvanternas krigare. Missnöjet bredde ut sig bland de kvarvarande tyskarna och inte blev det bättre av att Johanniterna i första hand tog hand om sina egna sjuka framför att hjälpa tyskarna.

Situationen blev snart outhärdlig då tyskarna nu måste klara sig på egen hand. Några korsfarare från Bremen och Lübeck beslöt sig därför att grunda ett eget brödraskap som skulle vårda de sjuka från Tyskland. Detta är grunden till Tyska ordens uppkomst 1189-1198 främst med målsättning att vårda sjuka, skaffa logi, pengar och mat åt nyanlända tyskar, vårda gamla och religiösa traditioner samt utveckla de militära uppgifterna.

Tyska orden utvecklades nu att bli en krigsorden. Varje riddare, klädd i kyrkliga färger med en vit mantel däröver och med svart kors, hade normalt 10 ridande väpnare till sin hjälp. I ordern fanns även präster, sjukvårdare och sjuksköterskor (nunnor). Tyska ordern leddes av en stormästare.

Det heliga landet, som omfattade delar av dagens Libanon, Syrien, Jordanien, Palestina och Egypten, byggde de olika kristna ordnarna korsriddarborgar för att kunna behärska området. Problemet var att borgarnas besättningar var försvaga för att kunna skydda omkringliggande byar som försörjde dem med arbetskraft och livsmedel. Efterhand som araberna, under allt bättre ledarskap, dödat eller fört bort befolkningen runt borgarna föll de en efter annan som mogna frukter. Akko faller slutligen 1291.

Tyska ordens intresse flyttas mot norra Europa.

Efter förlusten av Akko flyttas intresset för Tyska orden från Medelhavet och till Europa. Inledningsvis för att hjälpa ungrarna att försvara sig emot de hedniska krigshärrar som kom från öster genom Transsylvanien. 1220 hade Tyska orden byggt fem borgar i offensivt syfte inom Kumanernas områden. Ungrarna driver nu själva bort Tyska orden från Ungern då de inte längre anses uppträda som vasaller, vilket de hade förutsatt.

Mongolerna anfaller nu Polen som utsätts för fruktansvärda härjningar. Polen har svårt att försvara sig och orkar inte fortsätta sina tidigare strider mot de hedniska Preussarna. Både Polen och Ungern uppskattar nu att Tyska orden kan sättas in mot Preussen och Litauen, då man anser att endast en riddarorden har möjlighet att få fram större mängder av förstärkningar och förnödenheter. De själva kan nu ägna sin tid åt egna intressen som att försvara sina egna territorier.

Under de många kommande åren uppskattade dessa länder därför Tyska ordens närvaro i Preussen.

Tyska ordens mål ändras nu från 1100-talet från att; försvara det heliga landet till att under 1200-talet föra krig vidare in i Preussen.

Tyska orden avancerar nu enligt plan mot nordost, då olika stammar hela tiden anföll deras förbindelser med Kurland och Livland. För att minska litauernas möjlighet att ingripa byggdes inte mindre än 37 olika stora borgar och befästa städer på strategiska platser från mitten av 1200-talet och framåt, ofta i anslutning till flodövergångar.

Operationerna under sommaren 1283 blev det sista korståget i Preussen, då de saknade resurser för fortsatta framgångsrika krigståg. Dessutom utgjorde nya oroligheter i Polen och Pommern ett hot mot deras viktiga förbindelse med Tyskland.

1280 bygger så Tyska orden ett befäst kloster i Marienburg - Malborkborgen. 1308 slår sig stormästaren för Tyska orden sig ner här, vilket gav borgen status som hela ordens högkvarter och dess storlek, efter flera utbyggnader efter 1320, gav intryck av att vara ointaglig.

Efterhand utvidgar Tyska orden sina landvinningar genom att invadera olika polska städer som Gdansk, mörda dess innevånare och förse sig med deras egendomar. Detta sker med början av den tidigare delen av 1300-talet.

Mellan 1310-1350 förändras levnadssättet hos ordensriddarna efter att tidigare ha påverkats av ära och berömmelse, till att leva som feodalherrar i lyx och

överflöd som ingen tidigare hade kunnat föreställa sig. Riddarorden står nu på sin höjdpunkt.

Mot slutet av 1300-talet försvagas riddaridealen och på 1390-talet upphör korstågen helt. Polen och Litauen är nu trötta på Tyska ordens framfart och belägrar år 1410 Malborkborgen med många tusen man. Borgens betydligt mindre bemanning slår dock tillbaka belägringen som bekräftar den ståtliga borgens militära kvalitet.

Litauen har nu antagit kristendomen och ingått i personunion med Polen. Turkarnas framfart på Balkan tar nu över intresset och maktbalansen håller nu långsamt på att förändras.

1410-07-15 drabbar så Tyska ordens förband samman med Polska och Litauiska förband i slaget vid Tannenberg. Mot alla odds så förlorar Tyska ordens förband vilket inte ingick i deras självbild. Denna förlust medför ett chockartat uppvaknande för orden. Nu börjar en lång nedgångsperiod för Tyska orden med flera krig och förluster, bl. a förlusten av västra Preussen genom andra freden i Thorn 1466.

1475 intas Malborkborgen av polackerna och stormästaren tvingas svära trohetsed till den polske kungen – vilken förnedring.

Under 1520-talet kommer reformationen som reducerar Tyska ordens makt ytterligare. Under 1600-talet lever orden vidare men den militära makten är nu reducerad till några smärre styrkor.

Tyska orden i moderna tider

1809 kommer Napoleon in i historien och upplöser Tyska orden och fördelar deras egendomar mellan olika furstendömen. Tyska orden kommer dock att återuppstå två gånger:

- 1830-talet med uppgifter inom kyrklig verksamhet och välgörenhet.
- 1929 införs en ordensregel som betonar den religiösa sida.

”Hör och häpna” – än idag existerar Tyska orden som har hand om några små kyrkor och sjukhus som går tillbaka till de ursprungliga traditionerna från grundandet i Akko 1189. Dessa återfinns inom tysktalande befolkningsgrupper i främst Italien och Slovenien.

Väl framme i Malbork lyckades vi till slut hitta den restaurang där vi enligt planen hade beställt lunch. En mysig restaurang i ena änden av borgen. Denna dag bjöds det på soppa och bröd och därtill drack de flesta öl.

Nu tar jag först så får du sen.....

Vi skulle möta guiden utanför restaurangen kl. 13 00 men ingen guide syntes till så delar av resegruppen gav sig ut för att leta. Först till ingången men där blev vi hänvisade till biljettförsäljningen och väl där fann vi vår guide. När Henrik och reseledaren skulle köpa biljetter till alla deltagare kom frågan upp hur många i gruppen som var över 65 år. Efter en snabb överläggning trodde vi oss veta att cirka hälften var över 65 år och detta gjorde att deras biljetter blev 10 zloty billigare, alltså ungefär 25 svenska kronor.

Vår guide på Tyska ordensborgen i Malbork.

Nu följde en 2,5 timmes lång guidning i borgen med många intressanta och fina rum att beskåda. Något som var speciellt var att det fanns små hål i golvet på vissa ställen och dessa hål visade sig vara för uppvärmning av borgen, den varma luften leddes i rör från källaren där det eldades i någon form av eldstad. Sinnrikt på den tiden. En mycket intressant guidning avslutades vid souvenirbutiken och vi drog oss så sakta mot bussen igen.

Så här såg borgen ut 1945 efter andra världskrigets slut, nästan totalt ödelagd.

Innan påstigning samlades vi utanför bussen och Gunnar Björk delade ut presenter till de föredragshållare som varit aktiva under resan nämligen Jan, Henrik och Thomas. Även busschauffören Mats fick en utmärkelse i form av en t-shirt med texten ”ABSOLUT SVENSK”.

Nu vidtog den sista biten till Gdansk och incheckning på hotell Mercure. Efter tvagning av kroppen och följande slut minuterna av fotbollsmatchen mellan Ryssland och Spanien samlades hela gruppen för ytterligare en gemensam middag. En god buffémåltid intogs och till detta naturligtvis öl och snaps.

Här håller Björn Tomtlund tal och alla lyssnar andäktigt.

Kvällen avslutades med att en del gick ut i Gdansk medan andra gick till baren för att se Kroatien - Danmark och vissa gick till sängs. Under kvällen lämnar Gunnar gruppen för att resa hem till Tornedalen. Han hade en lång hemresa framför sig.

Ett glatt gäng som bara fått in vatten!!!!!!

EN LUGN DAG måndagen den 2 juli

Äntligen sovmorgon igen! En stor och god frukost intogs i lugn och ro eftersom första programpunkten var först kl. 10.00. Utcheckning och ilastning i bussen gick som vanligt klanderfritt och kl. 10.00 mötte vår guide Alexandra oss vid hotellet. Eftersom det hade regnat på morgonen var vi lite osäkra på om vi skulle ta bussen eller fotvandra.

Alexandra var född och uppvuxen i Gdansk men hade studerat 1 år i Norge och pratade därför nästan klanderfri norska. Det blev först en busstur ut till det tidigare Leninvarvet där de stora demonstrationerna började 1980 och där Lech Walesa bildade fackföreningen Solidaritet.

Upprinnelsen till strejken som spreds över hela Polen var att en kranförare vid namn Anna fick sparken när hon ville byta jobb för att hon hade stora problem med sin rygg. Detta skedde 3 månader innan hon skulle gå i pension. Strejken bröt på grund av solidaritet med sin arbetskamrat. Detta kan sägas var starten till den frigörelseprocess i Östeuropa som ledde till kommunismens fall och Sovjetunionens upplösning.

Två påvar med olika budskap.

Här är hela gänget samlat från vänster: Peter N, Jonny J, Stig L, Björn H, Hans T, Thomas L, Per-Ole B, Boo R, Tomas K, Marcus W, Jan H, Ove O, Göran F, Reine A, Albert L, Andrej Z, Henrik L, Dennis Ö, Kenneth Ja, Kenneth Jo, Johnny J, Christer I, Tommy W, Lars H, Göran B, Jan N, Björn T, Erik L, Kjell H, Per-Joel S, Jan O, Torbjörn P, Claes-Göran A, Mikael S, Anders O. (Saknas på bilden gör Per-Erik J, fotograf och Gunnar B som då hade lämnat sällskapet)

Från varvet tog vi oss in mot Gdansk gamla stad där vi till fots vandrade runt och tittade på gamla byggnader och gränder och gator med mängder av restauranger. När vi ändå var i gamla stan passade vi på att äta lunch. En del föredrog att äta nere vid floden, några zloty dyrare, medan andra passade på att besöka någon restaurang i de gamla gränderna.

Alexandra hade ibland svårt att få herrarna att lyssna, bara Göran och Bo verkar intresserade.

Efter lunch samlades vi återigen i bussen, denna gång för transport ut till Westerplatte som var den plats där andra världskriget startade. En intressant plats med många olika minnesmärken från de första striderna som inleddes den 1 september 1939.

Monumentet på Westerplatte.

Det är bara cola i glaset.

Nu hade vi ungefär 4 timmar kvar innan vi skulle gå ombord på färjan till Karlskrona och då avslutade vi vistelsen i Polen med att stanna vid det stora köpcentrat Riverside i Gdynia. Här skedde inhandling av lite rusdrycker av kända och okända märken.

I god tid anlände vi till färjeterminalen för incheckning för hemresa. Det var långa köer framför de två kassor som var öppna och Henrik och Reine delade upp sig i varsin kö. Till slut öppnades en tredje kassa och snabb som en iller var Henrik först på plats och vi lämnade in vår voucher, då uppstod ett problem.

Damen i kassan vill se allas pass! Snabbt tillbaka och samla in alla pass, som tur var hade alla sina ganska lätt åtkomliga så det tog inte lång stund innan Reine var åter vid kassan, nu med allas pass. Damen i kassan scannade alla pass innan vi kunde återlämna dem till respektive ägare. Vi fick hyttnycklar och allt var frid och fröjd. Då kom nästa problem. Vi fick vänta och vänta och vänta på att gå ombord. Antagligen var färjan från Sverige försenad men som både vid flygförseningar och även tågförseningar kom det inte någon information.

Problemet var att vi hade bokat gemensam middag till 20. 30 och när klockan visade 20. 15 så visste vi att vi kommer att inte hinna i tid. Strax efter 20. 30 blev vi till slut insläppta och strax före 21.00 satt alla i restaurangen för att äta gemensam middag. Middagen förlöpte utan problem och nu var det dags för ett sista besök i taxfree och sedan i bädd.

Vissa blev kvar lite längre i baren.

Det blåste ganska kraftigt när båten gick ut på Östersjön men det var nog inte många som hade svårt med sömnen trots båtens rullning.

Tommy är alltid garderad för eventuellt oväder. Men vi har haft tur på våra resor, bara någon enstaka regndag, så det blå skycket är fortfarande oanvänt.

SVENSK MARK tisdagen den 3 juli

Revelj redan 05.30 och frukost 06.00. Återigen en tidig morgon och strax efter vi har ätit färdigt frukosten lägger båten till i Karlskrona. Ut från båten och där hade chauffören Mats tagit den bästa parkeringen, alldeles vid utgången. Vi åkte från Karlskrona 10 min tidigare än vad vi hade planerat.

Bussresa i varmt och vackert väder med kaffepaus på Rasta i Klevshult. Strax före Jönköping hoppade Björn H av för att sedan bege sig till sitt sommarställe i Eksjö. Vi drog vidare mot lunchen som skulle intas på militärrestaurangen i Skövde, och vad bjöds det på denna tisdag om inte raggmunk och fläsk, en ypperlig lunchmåltid.

Lunch på militärrestaurangen i Skövde och som vanligt "siste man betalar".

Här var det fler som lämnade resan för att ta sig både väster och öster ut och vi drog vidare norrut. Ett sista stopp i Kristinehamn där några lämnade och sedan var det raka spåret till Karlstad och järnvägsstationen. I vår reseplanering hade vi sagt ankomst Karlstad cirka 15.30 och bussen gled in på Centralstationen 15.28. Några deltagare följde med bussen till Karlstad hemvärnsgård där bilar var parkerade och en del blev hämtade.

Så var då denna resa slut och tack för en trevlig vecka.

Björn och Reine

Detta var den 5:e resan i Karl XII spår och den 6:e resan i Officerskårens regi.

MALATITZE	1708
FRAUSTADT	1706
LANDSKRONA	1677
LUND	1676
TÅGET ÖVER BÄLT	1658
FREDRIKSODDE	1657

Detta är namnen på platser som är kvar att besöka om vi ska följa segernamnen på vår fana. Vart nästa resa går, kanske 2020, tar styrelsen gärna emot förslag och idéer till!